

Η αγορά πνέει τα λούισθια, κανείς δεν πληρώνει κανέναν!

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 22 Απριλίου 2013 22:15 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share < 77 Tweet < 8 Email < 1 Share < 127

Αξιολόγηση Χρήστη: ○○○○○ / 0

Χειρότερο ○ ○ ○ ○ ○ Καλύτερο

Αξιολόγηση

Με ιλιγγιώδη ταχύτητα υποσκάπτεται και η θέση των υγιών μέχρι πρότινος επιχειρήσεων, με κίνδυνο τη συνολική κατάρρευση σύντομα

Γράφει ο Γιώργος Δελαστίκ

Θα θέσουμε το ερώτημα ωμά: Απειλείται όντως με μαζική κατάρρευση η ελληνική αγορά τους επόμενους μήνες, όπως ισχυρίζονται οι περισσότεροι επιχειρηματίες και ιδίως όσοι δραστηριοποιούνται στο πάσης φύσεως εμπόριο; Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι συγκαταλεγόμαστε μεταξύ εκείνων που συνήθως ελάχιστη σημασία δίνουν στις υπερβολές των καταστηματαρχών, οι οποίοι όποτε και αν ερωτηθούν, απαντούν ότι δήθεν έχουν «μείωση κατά 30% ή 40% σε σχέση με την αντίστοιχη περυσινή περίοδο». Μια περίπου μονίμως επαναλαμβανόμενη απάντηση, που αν τη λάβει κανείς σοβαρά υπόψη του και κάνει τις μαθηματικές πράξεις για τέσσερα – πέντε χρόνια οδηγείται στο παρανοϊκό συμπέρασμα ότι ο μαγαζατοράς που μιλάει είναι αδύνατον να υπάρχει με βάση οποιοδήποτε οικονομικό μοντέλο!

Αυτή τη φορά όμως έχουμε σχηματίσει την εντύπωση ότι το μαζικό κλείσιμο δεκάδων χιλιάδων μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, ακόμη και μεγάλων στον κλάδο του λιανικού εμπορίου, συνιστά πραγματικό ενδεχόμενο. Από παντού μας έρχεται το μήνυμα ότι κανένας επιχειρηματίας δεν πληρώνει κανέναν – ούτε καν τους προμηθευτές του! Η μνημονιακή πολιτική της συγκυβέρνησης Σαμαρά, Βενιζέλου, Κουβέλη αφού εξόντωσε τους εργαζόμενους, τώρα εξοντώνει και τους μικρούς και μεσαίους επιχειρηματίες, ενώ μειώνει δραματικά και τον προσωπικό πλούτο ακόμη και των περισσότερων από τους κορυφαίους εκπροσώπους της επιχειρηματικής ελίτ της Ελλάδας. Σε πρώτη φάση, όλοι οι επιχειρηματίες και οι καταστηματαρχές ωφελήθηκαν από το Μνημόνιο.

Καταβάρθρωσαν τους μισθούς των υπαλλήλων τους, έκαναν μαζικές απολύσεις σε έκταση που ούτε να το ονειρευτούν δεν τολμούσαν, εκμεταλλεύθηκαν στο έπακρο την πλήρη κατεδάφιση όλων των εργασιακών δικαιωμάτων αλλά και τον πανικό όσων μισθωτών εξακολουθούν να εργάζονται, αφήνοντάς τους απλήρωτους για δύο, τρεις, πέντε ή και περισσότερους μήνες. Ο κόσμος ξοδεύει υποχρεωτικά όλο και λιγότερα χρήματα, εστιάζοντας μάλιστα τις δαπάνες του σε όλο και λιγότερα προϊόντα που καλύπτουν σε διαρκώς μεγαλύτερο ποσοστό πρωτίστως θεμελιώδεις ανάγκες. Η εξέλιξη αυτή προκαλεί συνθήκες ασφυξίας στη χρηματική ρευστότητα της αγοράς, πέραν της αυτονόητης μείωσης των κερδών των επιχειρήσεων.

Η κατάσταση επιδεινώνεται λόγω της ουσιαστικής χρεοκοπίας των ελληνικών τραπεζών, οι οποίες δίνουν όλο και λιγότερα δάνεια με όλο και σκληρότερους όρους, στους οποίους διαρκώς λιγότερες επιχειρήσεις είναι σε θέση να ανταποκριθούν.

Το «στέγνωμα» της αγοράς από χρέη γίνεται όλο και πιο αισθητό, οδηγώντας σε σοβαρές αλλαγές το πλαίσιο εντός του οποίου αναπτύσσεται η επιχειρηματική δραστηριότητα. Σοβαροί και συνετοί, ακόμη και επί δεκαετίες, επιχειρηματίες φέρονται πλέον και μεταξύ τους ως αφερέγγυοι απαταένες: προσπαθούν να μην εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους απέναντι σε όσους έχουν δοσοληψίες μαζί τους.

Όσα χρήματα εισπράττουν τα παρακρατούν στο σύνολό τους και τα χρησιμοποιούν για να πληρώσουν το ηλεκτρικό ρεύμα, το ενοίκιο, την εφορία, να δώσουν ίσως κάτι σε υπαλλήλους τους έναντι των μισθών που τους χρωστούν και φυσικά πρωτίστως για να περάσουν οι ίδιοι. Ακόμη και όσοι έχουν αποταμιευμένα μεγάλα ποσά χρημάτων, δεν είναι τρελοί για να τα ρίξουν στις επιχειρήσεις τους μέσα σε αυτό το κλίμα οικονομικής κατάρρευσης των πάντων στη χώρα μας.

Προτιμούν να τα κρατήσουν και μάλιστα να τα βγάλουν στο εξωτερικό για να τα σιγουρέψουν από τις αρπακτικές διαθέσεις του Σαμαρά και των ομοίων του. Μέσα σε αυτόν τον φαύλο κύκλο της πολιτικής της συγκυβέρνησης ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ, όλο και περισσότεροι επιχειρηματίες απαιτούν να πληρώνονται μετρητά για κάθε συναλλαγή με αποτέλεσμα να συρρικνώνεται διαρκώς ο όγκος των συναλλαγών αφού η επιχειρηματική πίστωση περιορίζεται δραστικά.

Με ιλιγγιώδη ταχύτητα υποσκάπτεται η θέση και σχεδόν όλων των υγιών μέχρι πρότινος επιχειρήσεων. Καθώς πλέον οι πάντες χρωστούν στους πάντες, όλες σχεδόν οι ελληνικές επιχειρήσεις αρχίζουν να συγκροτούν ένα πολλαπλά αλληλοδιαπλεκόμενο πλέγμα που απειλείται με συνολική κατάρρευση κολοσσιαίων κοινωνικών επιπτώσεων, αν όντως αυτή λάβει χώρα – πράγμα που είναι απολύτως βέβαιο αν συνεχιστεί η ίδια ολέθρια πολιτική των Σαμαρά, Βενιζέλου, Κουβέλη, τα φληναφήματα των οποίων ουδείς επιχειρηματίας πλέον πιστεύει.

[Πηγή](#)

